

כוס של נחמה

המומים ומזועזעים אלו מפרטתו של סבינו היקר, מזקני וחוובוי חסידי חב"ד, אשר מסר נפשו על ניהול ישיבות תומכי תמימים ברוסיה, מקשר לרבותינו נשיאנו מעמודי התוך של כולל "תפארת זקנים לוי יצחק" אשר בליובאוויטש שבליובאויטש

הרהור הראה"ת ר' נחום ב"ד צבי הירש ע"ה וולוסוב

ושולחים אלו את תנחומיינו הכנים לסתנו היקרה והחשובה

מרת שרה רעלקה חי

והורינו החשובים

מרת מרימים חי רוזנבלום – פיטסבורג

הרהור הראה"ת ר' יוסף יצחק שי וולוסוב – רמת ישি, ארחה"ק

הרהור הראה"ת ר' מנחם מענדל שי וולוסוב – קראון הייטס

הרהור הראה"ת ר' חיים צבי שי וולוסוב – שאрон, מאסס.

מרת צפורה חי סימפסון – קראון הייטס

המקום ינחים אתכם ואותנו בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד, ומעתה אך שwon ושמחה ימצואכם תמיד כל הימים, ותיכף ומיד נזכה לקיום הייעוד "הקיים וננו שכני עפר" והוא בתוכם, בהtaglot כ"ק אדמו"ר מה"מ

הנכדים

משפחה ליפסקר – ברינואה, צרפת

משפחה הורביץ – קראון הייטס

משפחה וולוסוב – רמת ישি, ארחה"ק

משפחה וולוסוב – קראון הייטס

משפחה וולוסוב – שארון, מאסס.

משפחה סימפסון – קראון הייטס

משפחה גורביץ – קראון הייטס

משפחה רייצ'ע – שיקאגו

משפחה באראן – קולומביה, מרילנד

משפחה רוזנבלום – פיטסבורג

משפחה רוזנבלום – קראקס, וונצואלה

משפחה רוזנבלום – סאות הילס, פנסלובניה

משפחה סגל – ברינואה, צרפת

אפשר לפרגון לעצמו "להתענג על ר'"

חלק שני משיחת פורים תרצ"א. בראש השיחה נכתב "מרשימיםתו של אחד השומעים", אולם מכתב היד שלפנינו נראה כי את השיחה כתב הרב הרוי"ץ בכתב ידו, ולאחר שתוקתקה, הוסיף עוד הגנות ותיקונים • לפניינו תרגום ללשון הקודש של מהדורה הסופית (מתוך לקוד' בלה"ק ח"ה ע' 1051 ואילך), לצד צילומים מהמהדורות הראשונות – בפרסום ראשון

הביא לדפוס הרב שלום יעקב חזן

על כל אחד לשאול את

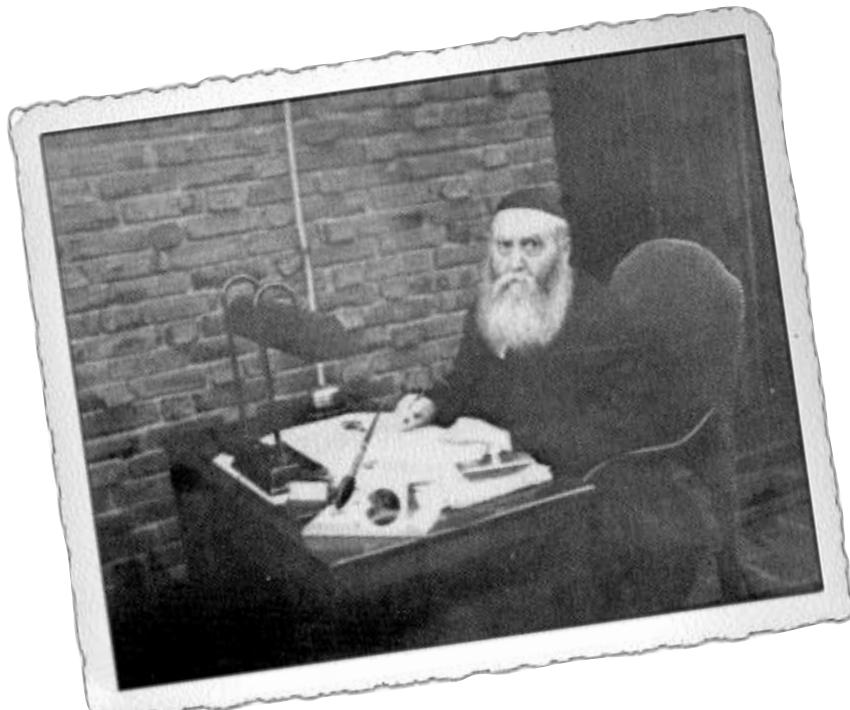
עצמו – במה הוא מתיר?

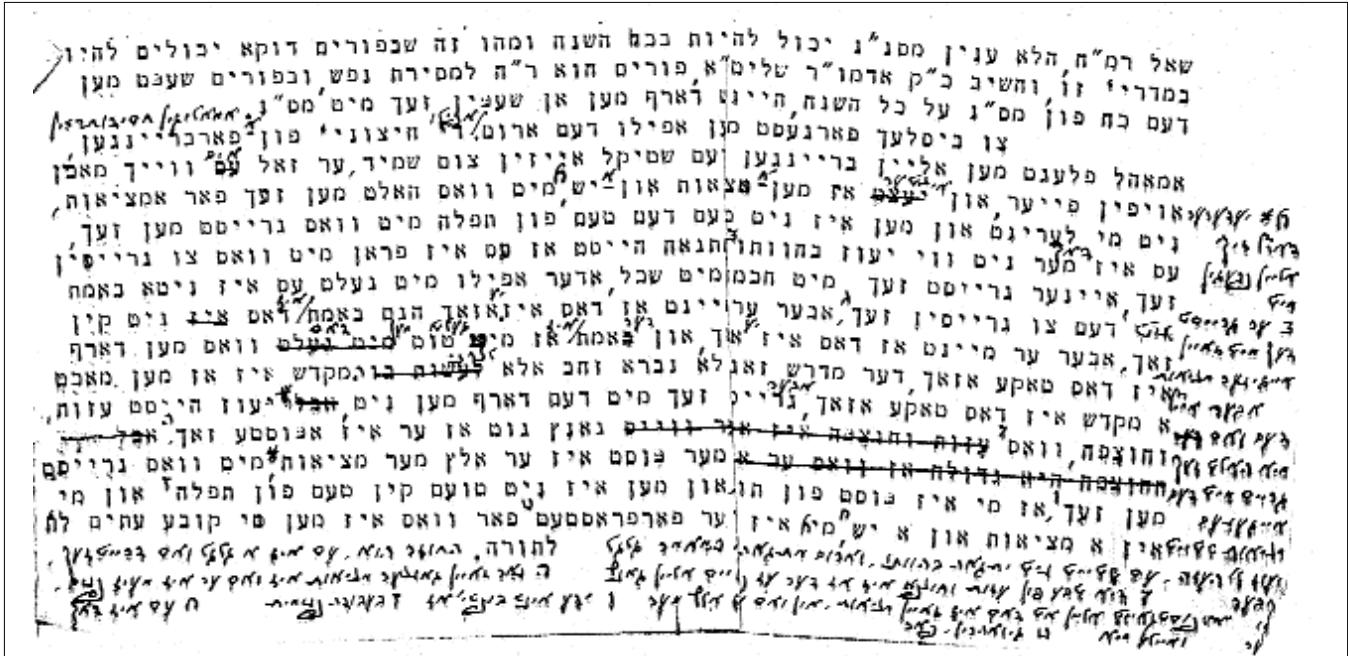
קמעה קמעה שוכחים אפילו את ה"מסביב", שוכחים גם על החיצונית של התועדות חסידית מלפנים. בעבר היה כל אחד מביא בעצמו חתיכת ברזל לנפח להעבירו על האש, ואילו ביום נעשה כל אחד מציאות ויש לעצמו.

על כל אחד לשאול את עצמו במה הוא מחזיק את עצמו למציאות, הרי זה רק "יעוז בהוותו", הוא מתיר בממציאות העצמית.

אך, כל אחד צריך לדעת ולזכור שעל התתירות במציאות העצמית נאמר "יעוז" לשון העזה, לא נאמר "תגאה בהוותו", אלא "יעוז בהוותו".

מתגאה פירשו שהוא מתיר במה שיש לו ממשיכיל, מבין, בעל מדות טובות או גם בעשריות, שלאmittתו של דבר הרוי בכיסף אין ממש להתגאות, כאמור "גלאן החוזר הוא

המהדורה המתוקתקת הראשונה של השיחת המתפרסמת בגליון זה, עם הגהות בכתיה' ק כק אדמו'ר מההור"ץ.

זה

זה באופן נعلاה יותר.
היה מותר שאננים יפרגנו לעצם את הענן של "להתענג על ה". ישנם כמוות בענינים בתפלה, להתענג על ה', לחזות בנועם ה', לאיסתכלא ביקרה דמלכה, ופושט הענן של הקربת הקרבן, אלא בכלל אופן בששת ה' היה זה באופן נعلاה יותר.

הרי זה רק משום שהאנשים נהיו מגושמים ברשותיהם, הרוגש האמת הוקחה, צמחו במידה מסוימת גידולי פרה, לא קולטים את מה צריכים לקלוטו, מודיע, מציאות ממשית, ואילו הוא סובר שכף הוא אכן מציאות, והאמת היא באם משתמש בכספי למה צריך — הוא נושא מציאות ממשית. המדרש אומר "לא נברא זהב אלא לצרכי המקדש", הרי שכן משתמש בזהב לצרכי המקדש, ישי בכך מושם מציאות, אך להתגאות בכף לא צריכים.

בعالoms", הרי זה גלגל המסתובב, כפי שהוא רואים במוחש שאתמול היה הלו עני והיום עוז לו השישית ונעשה עשיר גדול, וכך גם להיפך חילאה, הרי שכף לכשעכמו אין מציאות ממשית, ואילו הוא סובר שכף הוא אכן מציאות, והאמת היא באם משתמש בכספי למה צריך — הוא נושא מציאות ממשית. המדרש אומר "לא נברא זהב אלא לצרכי המקדש", הרי שכן משתמש בזהב לצרכי המקדש, ישי בכך מושם מציאות, אך להתגאות בכף לא צריכים.

על כל אחד לשאול את עצמו במה הוא מתיהר. יעוז משמעו עוזות וחוצפה.طبعו של עז פנים הוא שהוא יודע היטב שהוא דבר ריק, אלא שכל מציאותו מתחבطة בכך שהוא מעיז פנים. זה הטבע של עוזות. וכך כתוב "יעוז בהווותי" משמעו שהמחייב עצמו ليس במציאותו הרי זה רק עוזות.

על כל אחד לשאול את עצמו במה הוא מתיהר. יודע אדם בנפשו מכך בידיעת ולימוד התורה, ובמיוחד בענין شيء דברי תורה חוקקים במוחו, מכך בעבודת התפלה, מה נעשה במידותיו, במחשבותיו ובדיבורייו וכן לפenkins במעשיו. כשוודעים איך צריכים להיות גם בתורה ועובדות התפלה וגם בחשיבה דברו ומעשה, וכשוודעים את האמת, מבליל לטעת את עצמו, מהו מצבו בכל הענינים האמורים — הרי במא מהזיך הוא את עצמו למציאות וליש.

היכן הםليلות יום השישי?

אייזה חסידיים אנחנו כאשר לא לומדים חסידות ולא מתפללים כראוי בעבודה פנימית. עונדים אבנט, דבר טוב לכשעכמו, הלוואי והיה זה חגורה פנימית, להתגור באתיות התורה, כפי שכבר דבר על כך הרבה פעמים, שלא יהיה שייכים באמות מה שלא צריכים.

היכן הםليلות יום השישי, בעבר היו חסידיים יושבים בליל שיש ועבדים בלילה ובעבודה פנימית, וכיודע שיש בכך שני מדבר על עניין העבודה של ליל שיש.

כאשר יושבים בליל שיש, ועבדים עם עצם, היתה השבת אחרת. בשבת ה' יומיותפללים", וכי שהתפלה תהיה כראוי היהנה הכהנה לכך של לפני התפלה, לא כדי שניהוגה ביום שהקפדה כהכנה לתפלה. בעבר כאשר ביום החול שני ושלישי החסירו בעניין עבודה התפלה — הרי בשבת היה עניין העבודה בתפלה, אלא שבשבת היה

החליה על הדין והמשפט...
מה אפשר לדרש מבעלי בתים כאשר הרاش ריק. אלה העומדים בראש העדה אינם מסורים לתורה, וכאשר לא טועמים טעם בתהנשות של תפלה, מה אפשר לדרש, אפילו, מבעלי, מבני הבתים.

אכן, ישנן הרבה התנצלויות מדוע לא קבועים עתים ללימוד דא"ח ולא מתפללים קרואו, אלא שההתנצלות היא תשובה חילאה על הדין ומהמשפט, או כאשר תובעים ממנו, אך בתוכו יודע הרוי כל אחד את האמת, שלא קיימות שום התנצלות. יפתח השישית צינורי הפרנסה לכל ישראל, אך בכלל אופן מן ההכרח לקבוע עתים לתורה.

יש לקבוע עתים לתורה ויש למסוך את הזולות לבית המדרש לעתים הקבועים לתורה. מדוע כשרואים שמשחו עשויה עוללה בעניני ממון, מוכיחים אותו, וכאשר הדבר נוגע יותר, צווקים וקוראים את הלו רב וכו', ואילו

הזהות לא איכפת לך מלמד הדבר שגס אתה
עצמך לא איכפת לך, ובמיוחד כשהרוואים
משיחו ערום ר"ל מצחית ותפיפין אין הדבר
נוןע, וכאשר הדבר לא איכפת באים לידי
יישוע וייאים ידי חורבה ראוחם.

**צריכים להקים חברה
מלכית ערומים, להלביש
את הנוער בצעיצית ותפילין**

זהו "כִּי תְּرָא עֲרוֹם", כשרואים ערום ר' ל' מתורה ומצוות — הרי זה מהחייב "וּכְסִיתּוֹ", הלבש אותן בלבוש תורה ומצוות. הדבר צריך להיות נוגע לך היטב, ועליך להרהר בכך, לדעת הסיבות שגורמו להלו להיות ערום כל כך ולחשוף עצות טובות מתוך רחמנויות, אהבה וקירוב, כיצד בעזרת הש"ת להביא את הלו הזהה לדרכי התורה והמצוות.

אברכים היו צרייכים להקים חברה מלכיש ערומים, להלביש את הנעור ביצירת ותפילון, על כל אברך להשפיע על הסביבה ועל החברותא שלו, שיתקרכו לדרך התורה והמצוות.

קשה ומר לומר, אך מן ההכרח לומר
וחובה מוטלת לפרסטם ברובים, לדבר על כך
בכל הרחובות שבכל הערים ובכל המקומות,
שהסיבה לעניות ולוחץ הפנישה בדור היא,
מלחמות חילול שבת. רואים במוחש שכאשר
מלחלים שבת לא יעשה מכך כסף, נדמה שהוא
בגל משבר וכדומה, אך האמת היא שחילול
השבת הורס את הפרנסה ומביא חלילה
לעניות ר'יל.

שעה לפני הדלקת נרות צרייכים להתפנות מכל העסקים, שהשבת כבר תשור בבחנות, בעסק ובבית. השבת מביאה שלום בית, ילדים יהודים, ילדים נחרט עונג השבת במוחו ובלב, שבת מביאה ברכה והצלחה, ועל השבת להיות "שבת לה", למדוד בה יותר, להתפלל יותר, לא לשכב לשון. על כל אחד ואחת מוטל החוב לקדש את השבת הקדושה, כל אחד בלי הבדל אם הוא יהודי או אדם רגיל, מחויב לדבר עם מכיריו ועם בלתי-מכיריו להיות שומר שבת כחלכתה.

המהדרה המתותקת השנייה של השיחה המתפרסת בגילון זה,
עם הגהות בכת"ק כ"ק אדמו"ר מההור"צ

**עליך לכסות אותו, عليك لللبשו ביצירת
וותפיילון.**

ישנם אנשים שbezותם הם רואים מיד כל החסרונות מובילו למצוא על כך סיבה וצד של טכניות, ולא שמים לב להתבונן בסיבות שהbabיו את הלו' למכב הרע והמר ביהדות, מודע אין הוא לובש ציצית, מודיע אין הוא מניח תפילין ר'יל, מה הן הסיבות שהbabיו אותו כל כך רוחק וניתקו אותו חלילה מקומות המצוינים.

לא רצים לחשב כלל בכך, ועל כך אומר הפסוק "ימבריך אל תתעלם", שלא איכפת לך מהזלות, אל תעעה בעצמך שרק הזלה איננו אוניברסלי מוגן שהנוא גולת לך לא את

כשרואים מישחו אינו מתנהג כראוי בעניינים רוחניים – אין הדבר חורה כלל, ודאי הדבר שיש להעיר לזרות בצורה כזו שלא לבישו חיליל, אדרבא הדבר צריך לצער אותו וכאשר הוא יושב בחדרו עליו למלות ברכיה על אשר הזרות אינו מתנהג כראוי.

כתוב "כי תראה ערום וכסיתו וմברשך לא תתעלם". כשרואים יהודי ערום בליך ציצית ובלוי תפילין – וכסיתו, לא להעביר את היד ולבטל את הדבר ביאוש באמירה מה אפשר לעשות, או להתאנח ולצאת בכך ידי חובה.

לא, ביאוש ובאנחה לא פועלים שום דבר,
ולא זה הוגן בריגיון הבלתיו. אלא "ברחינו"

ההבדל בין מרגלית זו למרגלית אחרת, הרי כשמרגליות נמצאות בידו, הוא מראה לו שזויה מרגלית כזו וזויה מרגלית אחרת, הבדיקה היא הבחנת השכל, אבל היא מתלבשת בראיית העינים, הרי כשהמרגליות נמצאות בידו באפשרותו להסביר לו את ההבדל בין המרגליות, ואילו כשהמרגליות אין בטוחים, אין גבירות חילאה, כל ההון שלהם חרב והתפזר, וכך על פי כן את מספר הפורים מתאפיין ב"יוקבל היהודים את אשר החלו לעשות", זהו ה"בען" של פורים. כתוב "יוקבל", לשון יחיד, "היהודים את אשר החלו כו'", לשון רבים. לאורה היה צריך לומר "וקבלו" לשון רבים, מודיע נאמר "יוקבל" לשון יחיד? – את התורה לקחו כל ישראל, ואילו לקיים צריך כל אחד לעצמו, וזה נותן את הכוח לכל ישראל בבריאות ובפרנסה טובה.

פירשו הפסוט של "יוקבל היהודים את אשר החלו לעשות" בחני היום יומם, ממש, הוא: ה"ר – לשון חול וחולין, ככלומר, הדברים שעשו אותם חולין, פגמו בהם, "קיבלו עליהם לעשות", לתקון, והם תיקנו אותם על ידי מסירות נפש וכוכו לגואלה.

יתן השיעית לבני ישראל את התקוף לנצח את הממוים, וכל קרני רשותם יגוע ותשיב כי'ק אדמור' שליט"א: בזודאי שיש הבדל ביניהם, אלא שבשהגה בלבד אין זה מתבטאת, והמשל בזה הוא כאשר בא אל המבין והמוחה לשאול על מרגלית, על

כך ואילו במה שהוא באמת בטוח וברור – אין הם רוצים לדעת.

cols יודעים שהבטוח איינו בטוח, אתה עצמן יודע שהיו עשרים גדולים, אנשים שישים באמת, בעלי נקים גדולים, כאשר בא ר'יל זמן מר, מלחה, או אסון אחר ר'יל, אין בטוחים, אין גבירות חילאה, כל ההון שלהם חרב והתפזר, וכך על פי כן את מספר הרובלים שהשיעית נתן לך להצלחה – אתה ממשיך להזיק שוב בידיotros בטוחים, עני חילאה – שמור על השבת הקדושה ויעזר בהם הנך מאמין, ואילו בהשיעית שלא התעורר ולא יתרער, מודיע איןך מאמין שהוא יתון לך פרנסה כאשר תשמור על השבת ותקבע עתים לתורה?!

עירי אגדות ישראל – החסרון בהם הוא מה שאתם חשובים שהנכם עדים צעירים, ולצעירים הרוי זה מספיק, ליד מספיק השכל שלו, אלא הרי צרייכים לגודל, אתם הנכם כבר ביראת שמיים.

כל ישראל אחים, כל ישראל יהיה יהיו כמשפחה אחת, אהבת ישראל היא מצוות עשה, לכל היהודי צריך להיות יקר הזלות כמו אביו וממו וכמו ילדו, ושמרות שבת קודש נוגעת להחצחה הגשמית של כלל ישראל, נשימרו על השבת הקדושה יפתח השיעית ציורי השפעה לכל ישראל, והם יהיו ברוחים בכל טוב.

יש לגשת אל היהודי ולומר לו: אין לך רוצה להיות עני חילאה, גם אני איני רוצה שתהיה עני חילאה – שמור על השבת הקדושה ויעזר לך השיעית שמה שחסכת לךץך ישאר שלם, הרוי יודע אתה שזה גלגל, ועל הגלגל צרייכים לשמר הטוב, כיצד יכול אדם לשמר, השיעית צריך לשמר, שמר על השבת הקדושה ויישמר השיעית אותה ובני ביתך וכל הטוב שלך ויעניק לך שפע ברכה.

"מה עושים?"

זאת לא תשובה

להאנשים הקטילים יש תשובה כללית – "מה לעשות?", הרי אתם יודעים היבט באיזה זמן חיים ואם לשמר על השבת – אין פרנסת. צרייכים להסביר להם שם טוענים, וצריך להיות בטחן בהשיעית הון ומפרנס ונונן לחם לכלبشر, צרייכים להוכיח להם שבדברים מوطעים הם אמיתיים וסומכים על

ההבדל בין חנוכה לפורים

שאל השואל: מה ההבדל בין חנוכה לפורים, הרי גם בחנוכה היתה מסורת נשפי והшиб כי'ק אדמור' שליט"א: בזודאי שיש הבדל ביניהם, אלא שבשהגה בלבד אין זה מתבטאת, והמשל בזה הוא כאשר בא אל המבון והמוחה לשאול על מרגלית, על

הപצה שלומית

מחירים	
שלט מודרני:	490 ₪
מurette הגברת:	770 ₪
ערקה כוללת:	1101 ₪
שלט מודרן לבתים:	380 ₪
משלוח:	75 ₪

לפרטים והזמנת טלפון: 053 952770
Email: m_moshiach@bezeqint.net

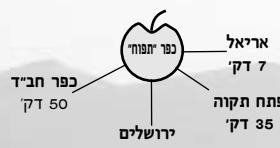
ב"

"כ�풋ה בעצי העיר בן דוד בינו הבנים"

חבר"ד ניקים מוזמנים להצטרף לקהילה אנ"ש בכפר "תפוח"

קהילה חבר"ד צעירה ודינאמית, בתים צמודי קרקע – חצי دونם מול נofi יפהפה, מקווה, בית כנסת, תלמוד תורה חבר"ד, מעון ופעילות חברה מגוונת.

**ברוח הרבי מה"מ
מצטרפים ומחזקים**

لتאום ופגישה: ביום – 057-745232, הערב – 03-9068632. איל סאל

- אח"ד' אבעט איזהדים
- אשוקים אוגדים
- הלוואת אקסום
- שפירות § 125

הולדעה

כשמחמת

בשמחה רבה הננו לבשר על פתיחת בית עסק ומסחר בע"מ "עידן הгалואה" – אשר מתפקידו יהיה להפיץ נושאים, פרויקטים, רעיונות וביצועים הקשורים להפצת בשורת הгалואה בארץ הקודש ובעולם.

בעידן זה כאשר הטכנולוגיה מפותחת יותר, והפרסום וכל המדיה תופסים מקום של חשיבות מדרגה ראשונה וקובעים את סדר היום הציבורי – מורגש היבח חסרונו של בית יוצר ומחשבת בכל הנוגע לשיווק עניינים העוסקים בהפצת בשורת הгалואה.

כאמור, בימים אלה נפתח "עידן הгалואה" שע"י מרכז חב"ד העולמי לקבלת פניו משיח צדקנו, בניהולו של הרב יצחק כהן, אשר ידי רב לו בשיווק ותפוצה של מוצרי יודאיקה וכדו'.

עתה, מזמן כל אחד ואחת להגיש רעיונות, תוכניות והצעות, כשהצד השווה שבhem הוא הפצת בשורת הгалואה בכל אתר ואתר.

מספריו הטלפון הם:

052-755480 03-9606559

והלוואי ובקרוב ממש נזכה לבשר בקול גדול את הבשורה הגדולה כי הנה זה מלך המשיח בא, בהתגלותו של הרבי מלך המשיח תيقף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ארגון נשי ובנות חב"ד בארא"ק

טל: 03-9606142

בית שז"ר ת.ד. 13 כפר חב"ד

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

ספר התורה של ארגון נשי חב"ד בארא"ק
לכבוד הרביה והרבנית ולרגל שנת המאה
יוכנס אי"ה ביום שני ה' בניסן 20.3.02 לזכה בגורל –
בית הכנסת חב"ד סניף קריית שלום בתל אביב

סיום כתיבת ספר התורה יתקיים אי"ה
בבית הרב חנניה לבוב,
רחוב מושג עם 22, קריית שלום תל-אביב, בשעה 30:15.
ומשם תצא התהלוכה לבית הכנסת – בית חב"ד,
רחוב ישראל גורי 34 ת"א,
שם "יערכו ההקפות"
הסעודה תתקיים אי"ה באולםי "ארמנות ורסאי" אוזור, בשעה 30:45.

כל הציבור הרחב ובפרט כל אלו שהשתתפו בקניית האותיות, מילים וכו'
מוזמנים לבוא ולקחת חלק בשמחה

שישו ושמחו בשמחה תורה ותנו לפזר לתוכה!

הרב חנניה לבוב, קריית שלום

ארגון נשי חב"ד בארא"ק

